Hotel Hillary

Poutníci

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám, F G Ami máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám, jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný, F G Ami jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu, Dmi D

zahodili lampióny a našli hospodu,

 \mathbf{F}

ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

Dmi D Ami a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary, pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary, slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní, a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

- 3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech, a pořád všechno slibují starý hesla na domech, ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary, a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.
- R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu, zahodíme lampióny a najdem hospodu, a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin a žádostivost těla a pak radost z volovin, /: a ta nám zbejvá. :/